СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 98. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го КВІТНЯ 1950. No. 98. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 29, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ЗАПОВІДАЮТЬ АРЕШТИ ПІДРИВНИХ ОСІБ НА ВИПАДОК ВІЙНИ

Атлантик Сіти, 27 квітня. — Федеральне Бюро Інвестигацій є краще приготоване „покласти свій палець на людей, які можуть бути небезпечними для внутрішнього безпеченства Злучених Держав ніж з вибухом другої світової війни" — заявив генеральний прокуратор Дж. Говард МекГрет, який приїхав сюди на конвенцію Красвого Товариства для Провірки й Паролів. Ця конвенція відбудеться при нагоді Церковної Конференції для Суспільної Праці. МекГрет розговорився теж про закиди сен. МекКарті, наче б у федеральних бюрах було повно комуністів. Він заявив, що досі сенатор не подав ні одного імени комуніста або іншої підривної людини, яка була-б затруднена в урядових бюрах.

Після того МекГрет виявив свій погляд на злочинність між молоддю і признав, що серед неї зростають різні пороки, одначе це злучене з поширенням злочинів у цілій країні. Арешти проступників виказують, що пересічними злочинцями є тепер молодь у віці від 14 до 20 років і що більше ніж 1,000,000 молодих проступників попадає під догляд поліції кожного року.

На Церковній Конференції Суспільної Праці сказав Рой Рутер, директор політичної акції при автомобілевій юнії, що зорганізована релігія мусить брати більше активну участь в політиці і заохочувати своїх людей приєднуватися до суспільного й політичного життя. Зорганізована релігія мусить дбати про поправу долі людини, а не тільки займатися богослуженнями, міркував Рутер.

ПРЕЗ. ТРУМАН ЗА ПРОДОВЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ.

Вашингтон. — През. Труман потвердив свою думку, що теперішній закон про обов'язкову військову службу повинен бути продовжений на два роки після того, як вигасне сила теперішнього закону з днем 24 червня. Він теж висловив своє вдоволіля, що його думку прийняв конгресмен Карл Винсон, предсідник комісії збройних сил. Винсон був давніше ворожо настроєний до продовження закону.

Оцю заяву склав Труман підчас пресової конференції, яка відбулася не в Білому Домі, де переводять основну перебудову, а в залі старого будинку департаменту стейту. У конференції взяли участь 178 газетярів, які негодували на нове приміщення для конференції бо мусіли подбати про нові телефони з своїми редакціями. У конференції заведено новість, в це, що кожний з учасників мусів представитися особисто.

ПЕРЕСЛУХАЛИ КОСТЕЛЛА ЯК СВІДКА В СЕНАТІ

Френк Костелло, якого загально вважають королем грачів і головною силою, яка підтримує затії в підсвіті, ставав як свідок перед сенатською торговельною підкомісією, яка хоче розкрити ці затії і зреформувати суспільну мораль. Він висловив погляд, що картярства і загалом газардової гри не дасться викоренити законами так, як не можливе є вичистити цяток на скірі леопарда.

ГОДЯТЬСЯ НА ФУНДАЦІЮ НАУК.

Вашингтон. — Палата репрезентантів згодилася на компроміс в справі оснування Красвої Фундації Наук, при допомові якої уряд могтиме переводити досліди над різними ділянками науки. Ідею фундації прийняли науковці на кількох з'їздах і їх підтримав президент. Після того ухвалено відповідні законопроєкти в обох палатах Конгресу, одначе вони різняться між собою в деяких основних справах і треба було довших переговорів між палатами для їх устійнення. У 1951 р. Фундація Наук видасть пів мільйона долярів на наукові досліди, а пізніше дотація буде підвищена до пятнадцять мільйонів. Крім того прийдуть ще фонди на інші наукові цілі, які вимагатимуть навіть більйонів долярів.

БРАВДЕР ВИСМІВАЄ БУДЕНЦА.

Ирл Бравдер, колишній голова Комуністичної партії в Америці, покликаний на свідка сенатською слідчою підкомісією, заявив, що Овен Латімор, є ворогом комуністів. Його свідоцтво є суперечне з свідоцтвом Луиса Буденца, який в цій самій комісії назвав Латімора членом шпигунської комуністичної ячейки. Бравдер назвав твердження Буденца „смішними й фальшивими". Він теж сказав, що на скільки знає, в департаменті стейту нема комуністів. Сен. Иосиф МекКарті після того заявив, що Буденц на своїм тайнім зізнанні в комісії назвав по імені Гальдора Гансона, урядовця з департаменту стейту, як активного члена Комуністичної партії. Сен. Брайен МекМагон, як член підкомісії, заперечив цьому. Бравдер не хотів подати імен комуністів, які були на нарадах, підчас котрих за свідоцтвом Буденця, говорено про Латімора.

СЕНАТ ВІДКИНУВ ФОНДИ ДЛЯ ЕСПАНІЇ.

При голосуванні над призділом для Пляну Маршала на наступний рік, сенат 42 голосами проти 35 відкинув поправку, щоб признати $100,-000,000 для Еспанії. Після того відкинено теж плян уділення позичок у висоті $50,000,-000 для цієї країни. Сен. Том Коналлі порадив, щоб Еспанія внесла зголошення на позичку до Експортово - Імпортового Банку і впевняв іменем адміністрації, що там не буде труднощів з її ухваленням.

МЕШКАНЦІ НЮ ЙОРКУ БЕЗ ВІНД.

Робітники, „ліквозять людей віндами („елевейторами") до їхніх мешкань на горішні поверхи у Ню Йорку, вийшли на страйк і коло 800 будинків осталося без обслуги. При такій праці є зайнятих 12,000 осіб. Якщо страйк буде переведений основно, мешканці великих домів не будуть виходити до міста.

ГУВЕР ПРОГОЛОШУЄ ПЛЯН ПЕРЕМІНИ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ БЕЗ МОСКВИ

У промові, виголошеній на обіді Американського Товариства Видавців Газет в готелі Валдорф Асторія в Ню Йорку і переданій по радіо для цілої країни в четвер 27-го квітня, Герберт Гувер, колишній президент Злучених Держав оприлюднив плян реорганізації Об'єднаних Держав без участи комуністичних країн. Коли б це показалося непрактичним, тоді треба створити новий об'єднаний фронт таких народів, які вібруються від комунізму, які стоять за мораль і релігію і які люблять волю. Гувер остеріг видавців газет, що наша країна постійно тратить грунт у часі, коли Совєтська Росія забирає одну країну за одною. Він твердив, що солідарна фаланга вільних націй може краще осягнути співпрацю проти комунізму ніж Злучені Держави самі.

Гувер пригадав на сім фаз в історії Росії, які вказують на її постійну експансію, починаючи від Петра Великого. Метода царів була подібна до методи вломників, які вдиралися до дому. Коли в першій кімнаті не було нікого, вони забирали все, навіть і замок від дверей та йшли до сусідньої. Як хто в сусідній кімнаті їм противився, вони обсервували його силу. Як він був сильний, вони мирилися, брали частину устаткування, а решту залишали на пізніше. Така сама була їх поведінка в інших кімнатах. Ленін і Сталін додали щось нового до цеї тактики. Коли вони приходять до другої кімнати, і застануть там противника, вони роблять його своїм спільником, а потім ограблюють його з усього.

Гувер подає свій плян на те, щоб недопустити змовників до американських кордонів. Правда, що Росія вкрала нам атомову бомбу, нашу першу оборонну лінію, одначе ще є час на духову мобілізацію. Збірною акцією ми зможемо далеко легче стримати від себе законспірованих агентів і грошовитих людей, що підкуплюють в нашій країні людей в наших лябораторіях. Програма Гувера, це програма „тотальної дипломатії" і при її допомові ми зможемо довідатися хто є з нами, а хто проти нас. — Після того Гувер пригадав, що від военного часу до сьогодні Росія загарбала тузин країн і поневолила 600,000,000 людей. — Вона поламала 35 різних договорів, а О. Д. використовує на поширення пропаганди і для очорнювання вільних народів. Яких 12 постанов О. Д. поламала Росія чи то буквально чи тільки по дусі і розбила світ на дві половині.

ТУРЕЧЧИНА РІШУЧЕ ВІДКИДАЄ СОВЄТСЬКЕ ДОМАГАННЯ В СПРАВІ ДАРДАНЕЛІВ

Вашингтон. — Турецький амбасадор Феридун С. Еркін виявив, що Туреччина рішуче відкинула пропозицію Москви, щоб Росія й Туреччина злучилися для контролі Дарданельської протоки. Амбасадор відбув 40-мінутову конференцію в департаменті стейту з підсекретарем Джеймсом Вебом. — Він сказав опісля, що справу Дарданелів тільки коротко порушено підчас розмови. Рішення Туреччини є кінцеве і над ним не буде дискусії.

ПРИХАЛА П-ні МІЛЕНА РУДНИЦЬКА

Ню Йорк, 28. квітня. — В середу, 26-ого квітня, приїхала до місцевого порту відома громадська і політична діячка в Західній Україні, п-ні Мілена Рудницька. Визначна представниця Українського Національно-Демократичного Об'єднання (УНДО), вона була з його листи послом до польського сейму від 1928-го року. З ім'ям Мілени Рудницької зв'язаний передусім розвиток „Світового Союзу Українок", якого вона була головою, редагуючи теж його журнал „Жінка". Після війни п-ні Рудницька проживала у Швайцарії, де чотири роки працювала як голова Українського Допомогового Комітету в Женеві.

МАНІФЕСТАЦІЯ ВІРНОСТИ ВІДБУДЕТЬСЯ БЕЗ ОГЛЯДУ НА ПОГОДУ

Ню Йорк, 28 квітня. — Заповіджена на завтра, субота 29-го квітня, велика маніфестація з нагоди Дня Вірности, відбудеться без огляду на погоду, повідомляють з Маніфестаційного Комітету. Між іншим, Метеорологічне Бюро заповіло виявснення погоди сьогодні в ночі та захмарення завтра. Загально сподіваються, що в поході, який почнеться о год. 1-ший після полудня від 95-тої Стріти й йтиме по 5-тій Евеню до 63-тої Стріти, візьме участь поверх 100,000 осіб, які репрезентуватимуть поверх 500 організацій цеї метрополії. Зокрема величаво заповідається участь в поході української групи, що очолюватиме національноствєний відділ в параді. Українці, як уже повідомлено, мають збиратися на 92-гій вулиці на схід від Медисон Евеню в год. 2-гій після полудня. Дальші вказівки даватимуть впорядчики на місцях.

АКЦІЯ ЗА ПОСТАВЛЕННЯ ПОЗА ЗАКОНОМ КОМУНІСТІВ В АВСТРАЛІЇ

Кенбера, Австралія, 28 квітня. — Премієр Австралії, Роберт Гордон Мензіс, предложив вчора парляментові законопроєкт, на підставі якого комуністична партія в цій країні мала б бути поставлена поза законом, як така, що змагає до повалення уряду силою. Законопроєкт передбачує рівночасно поставлення поза законом цілого ряду опанованих або створених комуністами організацій та конфіскату їхнього майна. Комуністам буде замкнена дорога до праці в уряді та урядових інституціях, як теж у важливих для оборони країни промислових та господарських підприємствах і інституціях. „Іншими словами — говорив премієр — вороги миру в нашій країні не матимуть права займати постів, в яких вони могли б мати найбільший успіх для переведення в життя своїх злих задумів". Австралія була б першою з англо-мовних країн, що поставить поза законом комуністичну партію в мирних часах. Премієр Мензіс твердив, що „ми не маємо миру, за вийнятком його технічного розуміння". „Совєтський Союз — говорив премієр — влаштовує мирні демонстрації не для справжнього миру, але для перешкоди в підготові західньої оборони - миру". Предложений парляментові законопроєкт має такі головні точки: 1. Проголошує комуністичну партію нелегальною, розв'язує її та назначує тих, що мають перейняти її майно, з тим, що надвишка від претенсій переходить на користь країни. 2. Закон дозволяє генеральному губернаторові поставити поза законом опановані комуністами організації, крім професійних спілок. Кожна з таких організацій матиме право подати відклик до Верховного Суду, але з тим, що кошта доказів, що вона не є комуністичною, поносить вона сама. 3. Закон передбачує арешт урядників і членів поставлених поза законом організацій, які не припинять своєї активности, або які намагатимуться одержати підтримку для своєї справи. Генеральний губернатор могтиме проголошувати імена членів комуністичної партії після 10-го травня, активність яких він вважатиме „погубною". Кожна така особа не матиме права працювати в уряді або в інституціях, які вважаються ключевими для добра і оборони країни.

ЗНАЧЕННЯ ВІЛЬНОЇ ПРЕСИ В БОРОТЬБІ ПРОТИ СОВЄТСЬКОГО ІМПЕРІЯЛІЗМУ

Після згадки, які помилки ми зробили у відношенні до комуністичного світу в минулому, Гувер подав теж зарадчі способи на майбутнє. Найбільшу вагу клав Гувер на духову мобілізацію народів, що вірять в Бога. Ця мобілізація потрібна для справи спинення червоного імперіялізму. Нашим обов'язком є втримати Західну цивілізацію і для цієї цілі нам треба свідомих людей.

Тому, що Америка має найбільший орган для освідомлення, а ним є вільна преса, то при її допомові можна забезпечитися перед розкладом і заміщанням та перед невдачами. — „А відкидаючи безбожницький світ, я вірю, що Всемогучий Бог буде з нами" — закінчив колишній президент.

Його промову переривали 1,800 приявних осіб безупинними оплесками, а при кінці всі приявні встали на знак признання.

СОВЄТИ ВИСТУПИЛИ З КОМІТЕТУ ЗБРОЄНЬ О. Н.

Лейк Соксес, 28. квітня. Представники Совєтського Союзу демонстративно залишили вчора Комітет Об'єднаних Націй для звичайних зброєнь, протестуючи проти приявности в ньому представника національно-китайського уряду. Це вже 19-тий з черги комітет О. Н., що його залишили Совєти з цеї причини.

ТІТО ПРОПОНУЄ ПРИЯЗНЬ З ГРЕЦІЄЮ, ІТАЛІЄЮ І АВСТРІЄЮ

Београд, 28 квітня. — Маршал Тіто, призначений знову премієром Югославії та виголошуючи інавгураційну промову до нововибраного парляменту, заявив, що першою головною ціллю його теперішньої закордонної політики буде встановити нормальні і приязні дипломатичні стосунки з Грецією, Італією і Австрією, отже трьома країнами західного бльоку, що мають спільні кордони з Югославією. Він заповів призначення уповноваженого міністра в столиці Греції в безпосередніх майбутності, зв'язуючи це з урядовими змінами в тій країні, зокрема з призначенням її премієром ген. Плястіраса. Не згадуючи нічого про Тріест, Тіто твердив, що Югославія бажає собі теж кращих стосунків з Італією та що до цього вона змагатиме. Він твердив, що не бачить жадних причин, які стояли б цьому на перешкоді, або яких не можна б перемогти тіснішою політичною, господарською та культурною співпрацею. Щодо Австрії, маршал Тіто висловив цим разом чи не найбільш приязні слова від часу закінчення війни, говорячи про всебічну співпрацю між обома країнами та їх добросусідські відносини під кожним оглядом. В противенстві до цих і подібних приязних зворотів до Заходу, Тіто гостро критикував Совєтський Союз. Проте, в дипломатичних колах підкреслюють, що Тіто цим разом виголосив свою промову в спокійному і зрівноваженому тоні, характерну західним державним мужам і цілком чужу совєтським політикам, які в таких випадках завжди виголошують огидні агітаційні промови. Виступ Тіта остаточно завершував би намагання Югославії зірвати з імперіялістичним Сходом та включитися до Заходу. Негайно після виступу Тіта, грецький премієр ген. Плястірас в Атенах заявив, що запевнення Тіта щодо добросусідських стосунків з Грецією там прийнято „з найбільшим вдоволіням".

ВИГЛЯДИ БРИТАНСЬКОГО УРЯДУ В ЗМАГАННЯХ З ОПОЗИЦІЄЮ.

Лондон, 28 квітня. — Після передвчорашньої перемоги лейбуристського уряду при дуже сумнівному голосуванні в справі бюджету, тепер загально вважається, що лейбуристи мають всі вигляди задержатися при владі щонайменше до осінних місяців цього року. Як відомо, в останнім голосуванні лейбуристи перемогли більшістю тільки п'ятьох голосів. Забезпечення їхньої влади щонайменше до осені пояснюється обставиною, що лібералі до того часу не бажали б собі нових виборів, а консервативсти без ліберальної підтримки самі не мають сили перешиити долю лейбуристського уряду.

ЦІКАВА АРХЕОЛОГІЧНА ЗНАХІДКА В ІТАЛІЇ.

Рим, 28 квітня. — В місцевості Павія італійські селяни при копанні землі знайшли скарб, що походить з четвертого століття, та який вважається „найважливішою знахідкою за останніх сто років". В знайденій селянами урні було около сто золотих і срібних монет, з вибитими назвами Константина II. та інших римських імператорів.

М'КЛОЙ ПРО СОВЄТСЬКІ НАМАГАННЯ ЗАХОПИТИ ЦІЛУ НІМЕЧЧИНУ.

Франкфурт, 28 квітня. — Американський високий комісар в Німеччині, Джан Дж. МекКлой, виявив вчора публічно свої переконання, що Совєти змагають до захоплення цілої Німеччини та перетворення її в свого чергового сателіта. „Совєтський уряд використовує східньо-німецький режим за вихідний пункт для політичного та ідеологічного здобуття Західної Німеччини, з виразним бажанням повного включення німецького народу в совєтську сферу" — твердить МекКлой в своїм звідомленні за час від початку цього року.

ЗАХІДНІ АЛІЯНТИ ПЛЯНУЮТЬ ЗМІНУ ОКУПАЦІЙНОГО СТАТУТУ НІМЕЧЧИНИ.

Бон, 28 квітня. — З поінформованих джерел заявляють, що західні аліянти пляну-ють встановити в найближчому часі окрему комісію, яка провірила б та відповідно змінила б теперішній окупаційний статут західньо-німецької федеративної республіки. Встановлення такої комісії наступить, правдоподібно, вже на початку травня, під час конференції трьох західніх великодержавних міністрів закордонних справ в Лондоні. Докищо, не передбачується основної зміни статуту в напрямку признання більшої суверенности Німеччини, але комісія була б на поготові, якщоб зайшла така потреба та назріли на це відповідний час і обставини.

НІМЕЦЬКА ЦЕРКВА ДОМАГАЄТЬСЯ МИРОВОГО ДОГОВОРУ.

Берлін, 28 квітня. — Синод німецької Євангелицької Церкви ухвалив резолюцію, в якій домагається мирового договору та об'єднання своєї країни. В іншій резолюції домагається звільнення задержаних ще досі Совєтами воєнно-полонених та інтернованих. Ухвалено окрему резолюцію зі засудом анти-семітизму та зі закликом до німецького народу поборювати всі його прояви.

ПОВНЕ ВИЗНАННЯ ІЗРАЇЛЯ БРИТАНІЄЮ.

Лондон, 28 квітня. — В змаганні до повної стабілізації політичних відносин на Близькому Сході, британський уряд проголосив вчора визнання де юре держави Ізраїля, яка вже раніше була визнана де факто. Рівночасно проголошено визнання британським урядом злуки арабської частини Палестини з королівством Йордану.

БРИТАНІЯ ПРОДАЄ АМЕРИЦІ СВОЇ УДІЛИ В КОПАЛЬНЯХ УРАНУ

Лондон, 28 квітня. — Британський канцлер скарбниці, сер Стаффорд Кріпс, повідомив вчора письменно парлямент, що уряд готовий продати Злученим Державам свої шери, які він має в копальнях урану і міді в Африці. Йдеться про підприємства в Танганаїці, що мають уділи в копальнях урану і міді в бельгійському Конго.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сиrі і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СКАЗАНО, АЛЕ НЕ ДОСКАЗАНО

Останніми тижнями мали ми нагоду почути багато промов, в яких порушувано найважнішу сучасну проблему — миру в світі. Говорили цивільні люди і військові, дипломати і генерали. Говорив президент держави, говорив і секретар стейту. Вже сам факт, що у відносно короткому часі забирали голос у тій справі особи на найвищих становищах, цивільних і військових, та що тих осіб і голосів було багато, заставляє нас добре призадуматись, чому так сталось, що воно означає, до чого веде.

Як виходило б з пресових звідомлень американський загал усьому тому пильно прислухувався, усе це пильно прочитував. Проте й далі не знає, як це все розуміти.

Найбільше баламутить американців реакція Вашинґтону на останню совєтську агресію, себто на зістрілення американського неозброєного літака на Балтику, наслідком чого 10 американців втратило життя. Звичайний американець глядить на це як на нелюдяний поступок просто провокацію, якої шануюча себе нація не повинна стерпіти. Це його негодування зросло до більших розмірів, як виявилось, що Кремль не захотів навіть дати американському урядові звичайної в таких випадках відповіді, себто такої, яка висказувала б бодай прикре почування, що таке скоїлось. Ця совєтська провокація і спокій, з яким у Вашинґтоні її прийняли, цілком побаламутили населення країни. Американський загал не хоче в і й н и, він хоче миру і до нього змагає. Але чи миру за всяку ціну? Чи ради миру приймати такі поличники, які тепер приходиться приймати від Кремля у звязку зо совєтським зістріленням американського літака на Балтику та загибеллю безборонних американців, це вже справа дещо складніша.

Секретар стейту каже американцям, що тепер кожний з них репрезентує Злучені Держави та що тотальна дипломатія означає теж і тотальну відповідальність за долю країни, себто відповідальність кожного з них. Значить, кожний відповідальний і за поведінку з Совєтами в справі зістріленого ними американського літака. Коли ж зійшло на таке, то як відповів би на цю поведінку звичайний американець. Він певно не стерпів би ні хвилини совєтської провокації. Але його уряд, що проковтнув уже не одну совєтську провокацію, проковтує тепер поволі й цю. Якраз це й дивує американців і вони шукають причини цього, але знайти її не можуть, тому і такі побаламучені.

Не можна теж сказати, щоб ці промови вдоволили поневолені народи, бо ж у кожній промові виразно говорилося тільки про „вільні країни" та їх рятування. Проте годі припустити, щоб у Вашинґтоні не думали теж і про цю справу і не розуміли, що у випадку війни з Росією, якраз поневолені нею народи відґраватимуть рішальну ролю. Отже й тут неясність.

З цього всього може бути тільки одне заключення: Не зважаючи на серіозність останніх промов президента Трумана і секретаря стейту Ачесона нема в них ще того, що рад би певно знати американський нарід, чи що хотіли б доконче почути поневолені Москвою народи. Чому воно так, не знаємо, але без причин хіба воно не дітться.

Важливе і почесне завдання

Цей тиждень — це тиждень преси. Очевидно, не такий „тиждень преси", до якого український загал в більшості призвичаєний. Вправді, і тут говориться про ф і н а н с о в і трудноші про дорожнечу, про щораз нові вимоги зорганізованого робітництва, які аж ніяк не йдуть впарі зі загальним розвитком п р е с о в о г о „бизнесу". Теж тут шукається способів і засобів, як цему зарадити, шукається виходу з важкого фінансового положення, що править за одну з ґоловних перешкод в дальшому розвитку преси. Але головною різницею між цим загально-американським пресовим тижнем і закарбованим в нашій свідомості українським, є та обставина, що американці не проголошують „кампаній" на пресовий фонд, натомість обмірковують в першу чергу національне завдання преси в ці важкі і тривожні часи.

В цьому пресовому тижні відбуваються в Ню Йорку краєві річні з'їзди пресових видавців і редакторів, очолювані річними засіданнями таких пресових товариств і агенцій, як Асосіейтед Пресс, Америкен Нюзпейпер Паблишерс Асосієйшен, Юнайтед Пресс та Інтернешинел Нюз Сервіс. Репрезентативний нюйорський готель Волдорф-Асторія є цілком під знаком цього тижня. На інавгураційній сесії виступив з промовою ген. Двайт Д. Айзенгавер, тепер президент Колумбійського Університету, а заки ці рядки дійдуть до читачів, промовлятиме теж бувший президент Злучених Держав, Герберт Гувер. В міжчасі виступило багато більше визначних бесідників з т. зв. пресового світу, а висловлені ними думки, спостереження і побажання відзеркалюють в цілій ширині той великий комплекс національно - суспільних, політичних, культурних, виховних і т. п. справ, з якими преса так тісно зв'язана. Можна твердити, що висловлені під час пресового тижня думки є синтезою того, що розуміємо під пресою, як дзеркалом суспільного життя в усіх його багатобічних проявах.

Тиждень преси ще не закінчений і ще не зроблено кінцевих підсумків і висновків. Проте, вже тепер хочеться звернути увагу на деякі факти і думки, виявленням яких позначився дотеперішній перебіг тижня.

Насамперед коротко щодо „бизнесу". Факти і думки під цим оглядом в цьому році вже більше оптимістичні, ніж були в попередньому. Вправді, трудноші існують, але їх в більшості поліпшено підвищкою ціни на пресові органи та оживленням реклямово-оголошеневої ділянки. Заінтересування пресою серед американського загалу теж помітно збільшилися — твердили звітодавці, підкреслюючи при тому, що „нарід заклопотаний большевизмом". З усіх кінців країни повідомляється про „велике заінтересування народу світовими справами". Нічого дивного, Америка стала світовою потугою першої ваги. В кожному разі „бизнесові" клопоти американської преси в цьому році помітно зменшилися і майже кожний з видавців підкреслював свій оптимізм та кращі вигляди на майбутнє. Не знаємо багато фактів, які давали б причину до бодай подібного бизнесового оптимізму теж українській пресі в цій країні.

Проте, на зібраннях видавців і редакторів найбільшу увагу віддається самій пресі, як такій, її значенню в національно-суспільному житті, її впливові на розвиток подій та вимогам до неї. Багатомовним під цим оглядом був виступ ген. Айзенгавера. Він видвигнув насамперед важливу засаду, що „мир може здобути тільки добре поінформована публична опінія". Генерал вважає, що основою доброї інформаційної служби є ясне і просте передавання фактів про розвиток подій і їх значення. Всяке забарвлювання вісток пропагандою генерал вважає шкідливим, бо дезорієнтуючим читачів. Бесідник рішучо висловився проти цензури, яку допускає тільки у випадках, коли йдеться про збереження рішальних для оборони країни таємниць. Генерал твердив: в теперішніх переломових часах ввесь американський загал повинен одностайно виступити в обороні визнаваних і проголошуваних нами ідеалів. Преса та пресові агенства повинні переконувати про одну велику правду, іменно, що Америка є сильна не тільки під господарським, фінансовим і військовим оглядами, але головно своєю моральністю, своїми переконаннями та своїми ідеалами. Наш нарід мусить здати собі справу, що правда є по нашому боці та що наші діла йдуть по лінії загально признаних і засадничих концепцій людської гідности.

Незвичайно інтересні думки на ці самі теми висловили теж інші бесідники, зокрема Вилйєм Двайт, генеральний завідатель „Транскрипт-Телеґрам" з Голійок, Масс., що промов-

(Докінчення на стор. 3-тій)

О. Губчак-Огневич, Шікаго, Ілл.

БЕЗ ФАНТАЗІЙ

(Голос в рідно-шкільній дискусії).

Читаючи і прислухуючися голосам в справі українського шкільництва в Америці, не можу опертися враженню, що це все говорення і писання просто — фантазія. В першу чергу виявляється незнання американського ґрунту, а далі усе обертається біля загальників так, що нема жадних конкретних розв'язок. Я сам не педагог і голос забираю тільки як батько, що хотів би своїм дітям дати відповідну американську, а одночасно й українську освіту і виховання.

На мою думку товариство „Рідна Школа" повинно повстати і то як широко закроєна організація. Вона повинна мати відділ станової організації учителів-українців. Творення окремої станової організації недоцільне, бо ці самі люди працювали б у двох організаціях і лиш розпорошували б свої сили. І так різних організацій з подібними цілями маємо вже рішучо забагато.

Далі вона повинна бути свого роду кураторією всього українського шкільництва в Америці.

І тут треба бути нам реалістами і виходити з цього стану, що його маємо. Українське шкільництво в Америці постало при церквах і хоч інституція т. зв. дяковчителів вже пережилася (властиво ще не цілком) — то осталася традиція тісного пов'язання школи з церквою. Нема жадних підстав зривати з цею традицією. Хто лиш трохи орієнтується в американських відносинах і знає, які вимоги ставиться для приватних шкіл, щоб вони могли дістати від влади п р а в о прилюдности, цей розуміє, що лиш церква має достаточні можливості і засоби, щоб такі школи вдержати на відповідній висоті. В українських католицьких школах (а частинно і у вищих, т. зв. гайскул) вчительські сили це манахині, які свою працю виконують безплатно, і це дає змогу тим школам вкладати більше засобів на відповідне гіґієнічне і наукове вивінування шкіл. Творити не-церковні школи — уважаю в теперішних умовинах зовсім неможливим, бо нова українська іміґрація на це забідна, а стара іміґрація своїх дітей до інших шкіл, як церковні — не пішле. А й ці зі старої іміґрації, які до церкви ставляться зовсім б а й д у ж е, про українське шкільництво напевно не схочуть і чути, бо якраз цей елемент найскорше підпадає денаціоналізації. Отже творити якусь конкуренцію для церковних шкіл є зовсім ш к і д л и в и м явищем. Інша справа, коли українські родичі ставлять певні вимоги до церковних шкіл, як от, щоб наука української мови зачиналася не від четвертої кляси, але вже від першої, а навіть ще від передшкілля. Треба теж домагатися, щоб українські букварі і всі інші підручники українознавства були одностійні. Тут якраз велике поле для співпраці „Рідної Школи" і Церкви. Найпильнішим завданням є видання нового українського букваря, бо всі европейські видання, ні змістом, ні ілюстраціями, для Америки не підхожі і в дітей, які звикли бачити хмародери і авта, можуть викликати хіба таке враження, що Україна це відстала країна, де тільки бідні хатки і драбинясті вози. Такі букварі можуть тільки защіпити у нашої молоді комплекс нищевартости. Також зміст мусить бути зревідований: більше бадьорости, світлих моментів, щоб діти чули гордість зі свого українського походження, і також більше релігійности!!

На мою думку є дуже конечним і невідкличним — скликати постійну конференцію представників „Рідної Школи" (мовознавців, педагогів і працівників дітичої літератури), родичів і представників Церкви для спільного опрацьовання нових шкільних підручників і взагалі уодностійнення і розширення програми навчання українознавства.

„Рідна Школа" повинна творити українські вечірні школи там, де нема церковних. Але й тут співпраця з Церквою буде дуже помічною. Такі вечірні школи могли б дати працю деякому числу новоприбулих вчителів.

Теж думаю, що організація т. зв. вакаційних осель і таборів для дітвори і молоді повинна бути завданням „Рідної Школи".

Очевидно, співпраця Церкви і запомогових організацій, чи таких, як „Самопоміч", „Союз Українок", „Ліґа Американців українського походження" і т. п., тут також можлива і потрібна. Але головна роля таки належала б „Рідній Школі", щоби ці вакаційні оселі служили не лиш для фізичного здоров'я дітвори і молоді, але під опікою фахових вчителів дали молоді і любов до свого народу та знання української мови та служили з а с о б о м зближення дітей старої і нової іміґрацій.

Так коротко уявляю собі діяльність „Рідної Школи" в Америці. Думаю, що це оперте на реальних підставах і можливе до здійснення.

За правильну тактику

„Холодна війна", що ведеться між демократичними великодержавами та комуністичною Москвою, ставить перед урядами вільних країн велику проблему: відомо, що комуністичні „п'яті колони" діють в різних країнах світу і мають великі успіхи; чому б не почати демократичним урядам свою протиакцію на території Совєтського Союзу?

Дехто собі уявляє, що під комуністичною владою можна створити сильні організації спротиву, повести широку пропаганду і цим способом підкопати комуністичну диктатуру з середини. На цьому має успіх пропаганда різних еміґрантів — Бочарова, ген. Ґлазенапа і їм подібних, що обіцяють виставити десятки дивізій на території совєтської держави для боротьби проти комунізму. Як же стоїть справа організації внутрішніх сил спротиву під комуністичною диктатурою? В „Свободі" М. Приходько дав глибоку аналізу стану громадянства під совєтською владою. Як новий іміґрант, що довший час прожив під комуністичним режимом, п. Приходько приходить до висновку, що рухи спротиву проти большевицької диктатури не мають виглядів на успіх, також тайні організації стають врешті жертвами комуністичних агентів-провокаторів. Ситуація під комуністичною д и к т атурою така, що надію на повалення совєтськгоо режиму власними організованими народніми силами з середини треба уважати за ілюзію. Тоталітарні режими 20 віку це небувале явище в історії людства. Нема сумніву, що Гітлер і Мусоліні і досі панували б у Німеччині та Італії, коли б фашистівські диктатори не викликали на свою власну загибіль другої світової війни. За теперішніх технічних засобів н е в е л ика група озброєних людей може опанувати великі міста, і якщо народня маса не має зброї, неорганізована і залякана поліцією. З сумом мусимо ствердити дуже неприємний факт: Московський к о м уністичний режим, без воєнного потрясення, може триматися ще дуже довго, бо нема тих внутрішніх сил, що могли б його повалити.

Що ж робити? Чи треба в цих обставинах „махнути рукою" на те, що діється в країнах, опанованих комуністичною диктатурою, і віддати все „на волю Божу"? Ні. Такий фаталізм був би великою помилкою. Треба памятати, що комуністичний режим викликає проти себе постійну невгасиму ненависть величез-

(Докінчення на стор. 3-тій)

Лев Ясінчук

ВИЗВОЛЬНИКИ

(Уривок з повісти: „Данина Молохові")

6)

До НКВД кликали одного то другого. Граючись револьвером, допитували їх про всякі справи, витягали різні відомості, предкладали співпрацю, даючи на відхідному підписати заяву, що нікому ніколи не скаже нічого про те, що там чув і бачив. Левчука відвідав його приятель, урядник українського банку, й у найбільшій таємниці розповів йому, що питали його про Левчука й запевнював, як бодро він опрокидував усякі заміти. Після підписання відомої заяви про збереження тайни, його відпустили з вимогою, щоб явився в них за три дні. Але банковець тимчасом утік. І загалом, хто міг, утікав ідучи на Перемишль. Декому пощастило в початках передістатися поза Сян, дехто наложив головою від кулі більшовицької стежі, а дехто попав у тюрму, а відти у сибірську тайгу, чи на казахстанські степи — пасти вівці, чи свині, або збірати бавовну.

На місті появилися оповістки, що команда армії уладжує від години сьомої до ранку пробні летунські сполохи. З того приводу місто має бути затемнене. Мешканці приняли це за звичайну річ. На деяких вулицях під'їздило ніччю неосвітлене авто. Кілька бійців, що з нього висіли, входили в дім. Віднаходили по списку потрібних мешканців й наказували збіратися в дорогу. Ранком наляг на місто переполох. З уст до уст ширилася вістка, що в ночі забрали людей з таких то домів і кудись повезли.

— Такі милі і чемні ті вояки, так ніжно поводилися; навіть помагали складати клунки й самі виносили в авто — хвалила собі неодна бабка.

Незабаром появилася в місті знов знана вже оповістка про нічні летунські вправи з вимогою затемнити місто. Вислід вправ був такий самий, як перший раз. З того догадалися мешканці, що це система при вивозах. Тоді на оповістку про нічні летунські вправи — мало мущин ночувало вдома. Щоб тільки проминути цю ніч, то коли не заарештують, буде спокій до наступної „вправи". — Днем переводили вивози тільки у виїмкових випадках, коли ніччю не можна було того виконати. От, перед будинок польської, недавно манастирської, середньої школи при вул. Сави, заїхали товарові авта. Енкаведисти увійшли в школу й вивели відти учениць двох найвищих кляс. Кілька днів опісля закликав начальник Левчука.

— В такій то середній школі поповнили учениці саботаж.

— Саботаж? З якого приводу? — спитав здивований Левчук.

— З приводу?.. З ненависті до совєтської власті. Підіть туди й перевірте справу.

В польській школі застав Левчук директорку-українку, що її знав здавна у Львові. За Польщі вона одержала від польської влади тютюневу крамницю у Львові, бо її муж був воєнним інвалідом з першої світової війни. Вона вправді не мала кваліфікації не то на директорку, але загалом на вчительку, бо не покінчила високої школи, але її муж-поет написав гарне „подражаніє" Сталіну. Тому гарне, бо не було воно таке трафаретне, як у писак Великої України, що їм вже обмертвіли вислови, порівнання й загалом поетичні засоби. Колись пописувалася ця директорка на кожньому зібранню культурно-освітних українських центральних товариств у Львові і своєю безпідставною злобною й руйнуючою критикою, пориваючи за собою частину жіноцтва. В своїх заходах про місце директорки покликалася вона на цю свою довоєнну роботу, але в школі не мала ніякого значення й у нічому не визнавалася. Тому відразу спрямувала Левчука до свого заступника, що відповідав вправді тільки за учбову частину школи, але тут був ніби справжній директор. Був це українець, Сак „з приїзжих" — як загально звали тих, що приїхали зо Східньої України.

Левчук походив зі Саком по клясах, прислухувався деяким лекціям і не найшов нічого неправильного. Вчительки були до лекцій добре приготовані, мали відповідно до вимоги всі виклади, включно з питаннями й навіть з бажаними відповідями учениць, старанно списані в окремому зшитку, включали в кожну лекцію „радянське виховання", себто потрібно — чи не потрібно, влучно, чи ні — вчення найпередовішої науки Леніна—Сталіна.

Продовж кількох годин Левчук виробив собі образ про стан і метод навчання в тій школі й покликав Сака для інформацій про поведінку учениць.

Ця школа загалом не повинна існувати. Тут неможливі відносини, — з патосом говорив Сак. Перед двома днями трапився тут особливий випадок. Учениці ввійшли в класи й почали демолювати; поперевертали лавки, поломили стільці, порозбивали пляшчини з чорнилом і пішли до дому; а знаєте чому? — Тому, що енкаведе забрало учениць з двох найвищих кляс. Та ж це звичайна річ. Яка ненависть. А вчительський збір цієї школи... Просто неможливий і навіть... підозрілий.

— В чому ж ви заключаете ваше обвинувачення? — перервав Левчук.

— Ось в чому: коли учениці сиділи вже в автах, учительки перервали навчання, вибігли до учениць і не тільки пращались з ними, але ще й цілували їх на дорогу! — докінчив Сак з обуренням.

— Я думаю, — каже Левчук, що за це не можна так осуджувати вчительок. Прецінь забірали учениць з двох найвижчих кляс., учительки піклувались ними шість чи сім років і певно, що за той час мусіли нав'язатися дружні відносини між ними й ученицями, особливо коли вчительки були справжні виховниці, що відповідають свому званню.

— Так ви думаєте, що наші вчительки відповідають? — з відтінком іронії сказав Сак.

— З того, що я тут бачив, уважаю, що так.

Сак перехилив голову в бік Левчука, поглянув на нього і нічого не сказав. Розійшлися. Від тієї ночі Левчук просто боявся Сака. Вважав його не то за справжнього комуніста, але за нелюда, коли він уважає злочином навіть вияв сердечних почувань у виховниць до невинних дівчат.

— — — — — — —

(Дальше буде).

МИ, УКРАЇНСЬКІ ПАТРІОТИ

I.

На дворі холодний весняний вітер. Вечірній сумерк прикрив вулиці Ню Йорку. Темінь на вулиці згущує сіра мряка. Входжу в каменицю на „давн таун". Вузький коридор, як гріб. Скрипливими сходами дряпаюся на високий поверх. Стукаю у двері, крізь які пробивається горою струмок світла.

— Прошу, — чути з середини. Зачинені двері відчиняє огрядно одягнений український робітник; самітний. Входжу. На столі розложена „Свобода".

— Приходжу до Вас з Українського Конгресового Комітету.

— А, то й добре. Я знаю цю справу, читав. Я щойно прийшов з роботи. Нема часу, щоб віднести даток на пошту, чи до конгресового офісу. Але на „Народний Фонд" я хочу дати. А чи можна б дати тільки частину?

— Можна, прошу, скільки писати?

— П'ятку.

Починаю писати посвідку.

— Ви вже написали? — перериває господар.

— Ще не все.

— Так пишіть десятку. Чого будете ходити по кілька разів до мене. Волите піти до других за той час.

Довша розмова про рідні сторони закінчила відвідини.

II.

Українське підприємство.

— Чи можу говорити з господарем?

Виходить середнього віку добре одягнений мущина.

— Приходжу до вас від Українського Конгресового Комітету.

— Відки?

— Від УКК.

— А що це таке?

Розяснюю, що це УКК, коли й нащо створений, що зробив дотепер і, скільки він потребує грошей на дальшу працю в 1950 році.

— Не можу дати. Бізнес слабий. То не гросерня, що раз-у-раз тільки згортає грошики до регістратора. Я мушу вперед підрахувати. Дам колись, пізніше. То не мусово.

— Правда, не мусово. Але коли вже дати, то краще вчасніше, бо може Комітетові вринути якась нагляча потреба, і що він тоді має зробити?

— Я не відказуюся, але прийдіть іншим разом.

— Коли?

— От так, — під кінець березня.

Приходжу під кінець березня.

— Ви вже є? Не можу ще, колись іншим разом.

— Я прийшов, бо ви так назначили. Отже, коли скажете прийти?

— Після Великодня.

Приходжу після Великодня.

— Ви вже знов прийшли? — Пане, я не маю нічого дати. Я буду когось ставити на ноги, а сам падати...

— Це ж не „когось"; будете ставити на ноги свій нарід, Рідний Край.

— Ні, я не дам.

— Я своє зробив, — кажу й виходжу.

III.

Громадянин робить „наніч". Треба прийти до 5-ої пополудні. Приходжу зараз після 4-ої, але вже не застаю господаря, є тільки його дружина.

— Шкода, — кажу, що не застав чоловіка.

— А що таке?

— Я мав до нього діло.

— І я не можу знати, яке? — питає жінка.

— Овшім, можете. Але ви самі не поладнаєте. Я від УКК.

— А, ви прийшли по даток на „Народний Фонд".

— Так.

— Як дати, то дати.

Сягнула в шафу й поклала на стіл десятку.

IV.

Кілька разів треба було вийти на високий поверх, щоб застати власника помешкання. — Одного вечора це вдалося. Застаю його самітнього дома. Інша річ, що я пильнував його, бо він має опінію патріота. Розяснюю, чого прийшов.

— Я дуже радо дам. Але три місяці я без праці. Мав випадок, мене потовкло. Маю одержати відшкодування й тоді дам.

— Коли ж прийти?

— Може за два тижні.

Приходжу за два тижні, за три, за чотири... Ще нема відшкодування. Одного перед вечора йду знов до нього. По дорозі минаю двох прохожих, з яких один добре хитається на ногах. Мені й не в гадці, хто це. Видряпуюся на поверх і стукаю у двері. Нема відгомону. Завертаю. На сходах зустрічаю якраз тих, попри яких я щойно проходив на вулиці. В сутінку я не впізнав свого знайомого, що до нього прилипла опінія патріота, але він мене впізнав. Наставляє руку на привітання.

— Ах, це ви? — кажу.

— Так, це я.

— От і добре. Я приходжу у відомій справі. Ви обіцяли дати й казали прийти.

— Я саме сьогодні одержав відшкодування, — й виймає з кишені добрий жмут пімнятих десятьдолярівок.

— Так сьогодні дасьте...

— О, но!

— Чому? Та ж дайте і збудетесь. Нехай я не витрачую для одного стільки часу.

— О, но-но. А що я буду їсти?

— Вистане й на їжу, — кажу, обіцяний обов'язок треба виповнити.

— Но, но, ходіть, щось випємо.

— Не можу, не маю часу.

V.

Український бізнесмен; без розголосу, без прославлень.

— Приходжу до вас від У. К. К. — Розповідаю, що це таке.

— Знаю, знаю, з газет. Читав я; високо дають. Так ви хочете грошей?..

— Хочу.

— Скільки ж я маю дати?

— Це вже нехай вам подиктує ваша каса й ваше українське сумління. А ставки є такі... (пояснюю).

— То пишіть 50 долярів.

VI.

Український підприємець. (шапа). Поясняю, хто я і чого прийшов.

— Добре, я дам пізніше. — Дайте мені адресу Комітету. А в... ви були?

— Ні.

— Його адреса така, підіть. А в... (подає адресу другу, третю). Але не кажіть, що це я вас післав.

Я залишив адресу Комітету, а сам пішов до названих підприємців і в деяких з них осягнув навіть високий даток. Минають місяці, а на залишену адресу УКК не приходить нічого.

VII.

Заходжу вечером у каменицю і стукаю в перше зкраю помешкання. Виходить хазяїн.

— Чи можете мені сказати, де мешкає п. Н?

— Напроти. Не знаю, чи він дома.

— Ви говорите по-українськи? Так я зайду до вас теж.

— Прошу.

Я полагодив під бажаною адресою і при виході кажу, що йду до сусіда.

— Та ж він поляк.

— Так? Ну, все одно, я обіцяв і мушу зайти, хоч не по даток. Стукаю в двері, входжу в кімнату й відразу виправдую себе, що я тільки тому приходжу, бо обіцяв, але не буду мати до нього ніякого діла. Я збираю гроші на українську справу.

— Сьогодні українська справа така сама, як польська. Я поляк з Галичини і знаю добре українців. Коли ви вже прийшли, то я дам доляра, але не пишіть, як я називаюся.

І поплила розмова про край, про теперішність, про минуле й про сподіване майбутнє.

— — — — — —

УКК все ще шукає двадцять-кілька тисяч українських громадян в Америці (зпоміж мільйона), що склали б хоч би по десятці, щоб здобути ще біля 240 тисяч долярів. Шкода, що вже доходить половина другої чверті року, та, що на світовому овиді гринуть такі важливі події, що можуть на довгий час вирішити долю України. Мабуть не стане часу на зібрання повної суми. Але ми всі хочемо вже бачити українську державу.

Колектор.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ШІКАҐО, ІЛЛ.

Наради конвенційних делеґатів.

В пятницю, дня 21-го квітня відбулися у нас збори делегатів на 22 конвенцію У. Н. Союзу. Були заступлені всі відділи з Шікаго і один зі стейту Індіяна. Говорилися про різні справи, про такі, які ніколи не сходили з конвенційних нарад й про такі, про які ще ніколи не було мови. Говорено про те, щоб не держати в реєстрі малих відділів, але, щоб їх або підогнати до роботи, так, щоб мали заступництво на конвенціях, або злучити їх з іншими відділами, хиба що є місцевості, де нема інших відділів або більше кандидатів в члени У. Н. Союзу. Малі відділи проти цього протестували. Великі відділи жадали більшої репрезентації в конвенціях У. Н. Союзу. Були голоси, щоб У. Н. Союз покривав асекураційні премії від грабунку, бо зібрані вкладки це вже майно У. Н. Союзу й Союз повинен це майно своє боронити.

Були пропозиції домагатись, щоб У. Н. Союз звільнив від вкладок членів, що перейшли 70 рік життя і є членами 35 літ.

Відносно нових членів рішено домагатись, щоб піднести вік вступу до У. Н. Союзу до 60 літ для мужчин а 55 літ для жінок, бо тепер є багато нових українців, які невинні, що постарілися деінде й немогли вступити до У. Н. Союзу в юні дні, але горіють бажанням зробити це тепер. Відносно „Свободи" постава делегатів була дуже гідна. Всі були за те, щоб оплату за „Свобду" підвищити, бо за 30 центів місячно не можна в половині 20-століття видавати щоденну газету. Така оплата була добра й вистарчальна тоді, коли люди заробляли 1 доляра денно, але тепер, коли заробляють і по 10 долярів денно та коли ціна паперу підійшла від тоді кількакротно. Ходило лише про цей, так би мовити страх, перед криком, який можуть зчинити деякі делегати. Мовляв „знову" підвищують вкладки, хоч це з вкладками нічого спільного не має. Та Шікаго буде боронити „Свободи", бо сподіється, що як „Свобода" дістане „підвишку", то тоді буде ще більше інтересною, час від часу ілюстрованою, а недільне (зі суботи) число буде подвійне, бо буде чим заплатити за кліші і добрих робітників пера. Не буде вже, як казали делегати, „ексзюзу", що нема грошей. Дальше Шікаго буде домагатися, щоб „Свободу" оплачували всі старі і нові, бо це є українсько-патріотична справа і молодь мусить зрозуміти, що й їй буде честь, як „Свобода" буде довше виходити та як „Юкрейнієн Віклі" потовстіє. На це треба грошей, а старі не дадуть самі ради вдержати „Свободу" при житті, бо вмирають. А як молоді кажуть, що невміють по українськи читати, то старі також мають „вигкрут", кажучи, що вже „не бачуть" читати, бо очі заходять водою навіть через окуляри. Отже треба усім нам дружно підтримати нашу рідну „Свободу".

Степан Куропась,
секр. зборів.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Свячене Переселенчого Осередку.

Заходами Переселенчого Осередку ЗУАДК відбудеться дня 7-го травня в Авдиторії св. Юра спільне Свячене, на яке П. О. запрошує наше громадянство з Ню Йорку і околиці. Завдяки праці Переселенчого Осередку і ЗУАДК переселено досі понад 15,000 наших братів і сестер зі скитальщини до Америки. Очевидно не зробив того ані сам П. О. ані ЗУАДК, а зроблено це все наше громадянство своїми зусиллями і жертвами. В Европі є ще наших людей багато більше як приїхало досі, і вони хотіли б десь виїхати, бо в Німеччині жити постійно їм не можливо. А де мають вони виїхати? Хто має допомогти їм? Чи не ми американські українці? Чи не ті наші нові іміґранти, які недавно самі опустили скитальщину і всі її гаразди добре знають? Так, ми всі спільно повинні подати помічну руку нашим рідним, які остали досі на скитальщині.

Тому П. О. звертається до нашого загалу з просьбою взяти участь в Свяченім з якого ввесь чистий дохід піде на переселенчу акцію ЗУАДК в Філадельфії.

Бували роки, коли в часі Великодніх Свят ми складали жертву-писанку на „Рідну Школу" в рідній краю, на сироти, на інвалідів. Тепер у нас немає рідного краю, а осталась скитальщина. І тому ми мусимо рятувати її, бо це рештки нашої живої батьківщини нашого „рідного краю". Не забуваймо також, що на скитальщині є люди, які ніколи не зможуть кудись виїхати. Це старші особи, каліки і інші, яких жадна країна до себе не прийме. Ми мусимо постійно їм помагати і це нам треба собі усвідомити. Участю в Свяченім П. О. громада дасть доказ, що розуміє працю, яку веде ЗУАДК.

Громадна участь дасть нам, жінкам і всім тим, які в Переселенчій Акції працюють, моральну підтримку в дальшій праці для великого діла.

За Український Переселенчий Осередок:
Марія Демидчук.

ПОЧАТОК І РОЗВИТ ЛЕҐІОНУ УСС

На ту тему, виголосить доповідь д-р Никифор Гірняк в неділю, 30 квітня, в Ню Йорку, ч. 101, Евеня А., година 4. пополудні.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для делегатів на Конвенцію У.Н.Союзу з Ню Йорку і околиць

Подаємо до відома всім цим делегатам, які бажають їхати разом на Конвенцію У. Н. Союзу, що на поїзді „Емпайр Стейт Експресс", що від'їжджає зі станції „Гренд Сентрал" в Ню Йорку, в неділю, 21-го травня 1950 р. в годині 8. рано (Standard Time), зарезервовано вже місця для цих 52 делегатів, які на зборах в Брукліні й Нюарку, в днях 21-го й 22-го квітня, заявили, що бажають їхати до Клівленду в неділю рано.

Залізничий тикет в оба боки коштує дол. 33.81, а крім цього платиться дол. 1.15 за окреме місце в згаданім поїзді, отже разом дол. 34.96. Тому просяться делегатів нюйорської округи вислати якнайскорше квоту дол. 34.96 на адресу головного радного, п. Кучми, а знову делегати нюарської округи повинні вислати згадану суму на адресу п. Баранюка. Закуплені залізничі тикети будуть опісля вислані на адресу даних делегатів.

Пригадується ще раз, що гроші за тикети треба слати якнайскорше, бо залізнича компанія задержить зарезервовані місця тільки до 5-того травня.

Головна Канцелярія У. Н. Союзу
Peter Kuchma, 95 E. 7th St., — New York 3, N. Y.
Julian Baraniuk, 495 S. 20th St. Newark 3, N. J.

За правильну тактику

(Докінчення зі стор. 2-гої)

...ної більшости підвладного населення. Політика комуністичного уряду сама по собі — це найліпша пропаганда проти большевицького режиму.

Що наше твердження спирається на факти, це показують події недавньої війни. Коли армії Гітлера рушили 1941 р. на Схід, то в совєтському війську не було повстань проти большевицької влади, бо для повстання не було головної передумови: організації. Але сталося щось більше ніж повстання: добровільний масовий перехід вояків червоної армії на бік німецький. Ніхто ні з ким не змовлявся, кожний солдат червоної армії вирішив цю справу для себе сам, і несподівано виявилось, що так однозгідно думали і діяли мільйони.

З цього висновок: під совєтським режимом важко, а то й неможливо творити великі підземні організації спротиву. Але населення ненавидить сталінський режим в глибини душі. Тому потрібна в першу чергу правильна, річева інформація про події в світі і про політику демократичних великодержав супроти комуністичного режиму та народів, поневолених совєтською диктатурою. Ця інформація має закликати поневолені народи до витривалости, до збереження народних сил до слушного часу, до рішального моменту. Така відповідальна інформація напевне здобуде для себе симпатії в масах, викличе в поневолених народах під совєтською диктатурою довіря до демократичних великодержав і ще більше загострить їх нелояльність і охоту до спротиву комуністичному режимові в рішальний момент.

П. А.

Важливе і почесне завдання

(Докінчення зі стор. 2-гої)

...ляв як предсідник першої сесії видавців. Він твердив: під плащиком вісток ми друкуємо пропаганду, яка проповідує речі, що можуть нас знищити. Ми видаємо гроші за привілей бути приявними при зміні нашої шати свободи на ганчірку урядового невільництва. Ми виправдуємо це засадою, що ми є великодушні та обом сторонам даємо правду. Щоб тільки ми її дали! Натомість, хитрі пропагандисти використовують нас для проголошування своїх підривних ідей, а ми мовчки це робимо. Мр. Двайт вважає, що власне ця проблема перевищує всі інші, які стоять перед редакторами. Якщо вони вірять в свободу преси, релігії та всіх інших вольностей для своїх читачів, для американського народу, якщо вони бажають ці вольності вдержати разом з „найвищим життєвим стандартом, будь-коли відомим в людському роді", вони мусять під цим оглядом щось зробити, і то негайно. „Скажіть народові правду і скажіть її словами, які він розумів би", говорив Мр. Двайт, рекомендуючи: „не будьте перебірливі, на чиї нагнітки ви станете; забудьте політику. Ми можемо врятувати Америку і американців, якщо діятимемо негайно. Це вже далеко пізніше, ніж ми думаємо".

При потребі об'єктивної правди в інформаціях з рівночасною сторожкістю, щоби під цим плащиком не перепачковувати підривних ідей хитрих пропагандистів, говорив теж призидент Юнайтед Прес, Гюг Бейлі. Він вважає, що „більшість теперішніх щоденних вісток наладовані ідеологічним розривним порохом". Редактори мусять бути постійно настороженні та зрівноважувати історії одної сторони з історією другої, реферуючи безсторонно кожний погляд. В кожній теперішній вістці криється зброя теперішньої ідеологічної війни. В таких обставинах преса та інші інформаційні засоби мають найбільш відповідальне і почесне завдання: сказати народові правду, не однобічну, але загальну. Правда є не в словах пропагандистів, але у фактах. Якщо цю правду, тільки тоді нарід і народи будуть готові за неї постояти навіть найбільшими жертвами. В цьому й заключається найголовніше і при цьому почесне завдання преси.

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ

ЕМБРИДж, Па.

Проєкти, ухвалені* на звичайних зборах, Бр. св. Василія Великого, від. 161. У. Н. Союзу, що відбулись 11. березня 1950 року.

1. — Члени, що платять до У. Н. Союзу більше, як 25 років і досягнули 70 літ життя, повинні бути звільнені від плачення місячних вкладок.

2. — Принимати в члени У. Н. Союзу чоловіків до 60-ого року життя на суму дол. 500, а жінок до 55-ого року життя також на суму дол. 500.

3. — Замість відзнак, висилати членам виказки, тому, що ними, в зустрічі з членами інших відділів У. Н. Союзу, скорше можна доказати приналежність до У. Н. Союзу.

4. — Подбати, щоби були окружні організатори з роджених в Америці, як також з новоприбулих зі скитальщини. Тут роджені сходяться більше з такими, як вони і мають більшу можність вписати їх до У. Н. Союзу. Знову ж новоприбулі скорше можуть переконувати новоприбулих про потребу обезпечення, та, що їх будучність повинна бути обезпечена в У. Н. Союзі.

5. — Щоби в „Свободі" поміщувати більше дописів з місцевих українських громад, тому що для старших Союзовців є цікаво довідуватися про діяльність українських громад і взагалі про українське життя в Америці.

За Уряд:
П. Вороновський, предс.
А. Дзюла, фін. секр. і делеґат
І. Протиник, касієр
Й. Литвин, рек. секр. і делеґат.

АСТОРІЯ, Л. Ай., Н. Й.

Члени Братства св. Миколая, від. 5. У. Н. Союзу, на своїх місячних зборах дня 19. березня 1950 року, одноголосно видвигнули такі проєкти на 22-гу Конвенцію У. Н. Союзу:

1. — Право вибору делеґата на Конвенцію обмежити до відділів, які мають щонайменше 50 членів.

2. — Замість дотеперішніх збірок на добровільну доплату до передплати „Свободи", підвизшити передплату на неї бодай на 2/3 (дві-треті) цента за одно число;кожен член розуміє, що за таку малу передплату як дотепер газети видавати зовсім неможливо.

3. — Щоби Головний Уряд У. Н. Союзу вистарався від залізничих компаній опуст для делеґатів на переїзд до і з Конвенції. Заощаджені в той спосіб гроші повинні залишитися на конвенційнім фонді.

4. — Додати до статуту У. Н. Союзу, що делеґатом на Конвенцію не може бути такий член відділу, що належить до Комуністичної організації.

5. — Конвенційні дієти повинні залишитися в дотеперішній висоті, а делеґати, що з такою дієтою не погоджуються, можуть вислати на Конвенцію своїх заступників.

6. — Платня відділових секретарів повинна бути підвищена до 5 процент від зібраних грошей, які висилається кожного місяця до Каси У. Н. Союзу. Наші секретарі мають досить праці і труду в збиранню місячних вкладок від членів: треба ходити до членів по домах, досить наговоритись, та стратити багато часу. Нагорода повинна бути троха більша також і за організування нових членів, а саме, від члена, що обезпечує себе на дол. 500 — нагорода повинна виносити — дол. 5, а від члена, що обезпечує себе на дол. 1000, мала б бути дол. 10. Тоді члени будуть мати більшу охоту до організування нових членів.

За Уряд:
Михайло Галан, предс. і делеґат,
Григорій Василик, кас.
Іван Сидор, контр. і дел.
Павло Барнич, секретар.

ПРАЦЯ

ПОТРІБНО ЖІНКИ до домашньої праці, при малій родині. Нема варення, спання на місці, родинне окруження. Писати до:

Mrs. ZIEMKIEWICZ
43-7 Tonnele Ave., Jersey City, N. J.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую свого вуйка **ДМИТРА ПИСЯК** і діда **МИХАЙЛА БАЛЯГОЛЯЗЮК**, котрі виїхали до Америки в 1913 р., з села Максимівка, пов. Долина. Пошукує їх **Юрко Паньків**, син Юрка. Хто знає про них або вони самі то прошу зголосити на адресу: **Stefan Matyczyn, Alexandria, R. 1., Ohio.**

Пошукую земляка п. **ВАСИЛЯ ПРУШИНСЬКОГО**, який виїхав до Америки, правдоподібно, в часі першої Світової війни. Хто має відомості про нього, прошу писати на адресу:

NADIJA KRYWORUK
Island Creek, Calvert County, Md.

Пошукую **ЕЛЄОНОРИ БОГНЕР**, село Золотники, пов. Підгайці, дочка Петра Баран. До Америки виїхала 1912 р. Хто знав би про таку особу, чи вона сама, прошу писати на адресу: **Husar W. 3303 Carroll Ave., Chicago 24, Ill.**

Гало підприємства фотографічні!
Новоприбулий з Европи дипломований фото-мистець з 26-літньою практикою, з добрим досвідом пошукує праці. Зголошення надсилати ласкаво прошу на адресу: **Петро Олексієнко (Oleksijenko) 7129 W. Armitage Avenue, Chicago 35, Ill.**

ДЕМКІВ ІВАН
з Журавна Нового, прибулий скиталець пошукує своїх краянів з Журавна, Жидачівського повіту: **Демкова Михайла**, с. **Федя, Лагоцького Стефана** шваґра **Якова Гребіня, Оніфера Цукорник.** Прошу писати на адресу:

IVAN DEMKIW
Red Hill Dairy
Route 2, New Bern, N. Carolina.

Дружина д-ра Лещука Федора розшукує двох братів чоловіка, Лещуків, селян з м. Погребище, пов. Бердичів, Київ. Губернії (вік 60-65), що в р. 1910-13 виїхали з рідної землі. Відомості прохається надіслати до **Адміністрації час. „Свобода"**

Пошукую своїх приятелів із табору в Реґенсбурґ пп. **Пилипа Янкевича, Гриця Озоркова та Ореста Корзанівського.**

ALEKSANDER FENYK,
Ben-Metir B.P. 15, Ain-Draham, Tunisie, Africa.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФАРАОН Вол. Пруса, нове видання. Сторін 950, 3 томи. Ціна з поч. $5.50 Висилає:

CHECHWA,
Box 41, Vida, Mont.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ

З причини старости і слабости продається **ГРОСЕРНЮ** в Бруклині (Ґрінпойнт). Рент $75. Ліс 3½ року. Торгує тижнево $800. Ціна $7,000. Готівки треба $5,000.

НА ПРОДАЖ РЕСТОРАН. Є на продаж ресторан в Бруклині, в секції, Ґрінпойнт, зараз біля собвейної станції. Місячний рент $190.00, ліс на 5 років, торгує тижнево $1,800.00 Ціна $16,500.00. Готівки треба мати $10,000.00, надається для двох спільників.

НА ПРОДАЖ ҐРОСЕРНІ НА ДОЛИНІ МІСТА НЮ ЙОРКУ.

1. Місячний рент $47.00, тижнево торгує $800.00, ціна $4,500.00
2. Місячний рент $45.00, тижнево торгує $750.00, ціна $4,500.00
3. Місячний рент $30.00, тижнево торгує $1,00.00, ціна $6,000.00.
4. Місячний рент $35.00, тижнево торгує $1,000.00, ціна $6,000.00.

По більші інформації кличте CI 6-9194, або зайдіть на офіс:

253 W. 58th St., Room 65
Wm. PASTUCH, Broker

Спортові Вісті

РІШАЛЬНІ ЗМАГАННЯ

В неділю, дня 30. квітня ц. р., відбудеться на грищі Hunts Point Stadium (163rd Str., Hunts Point Ave, Randall Ave,) Bronx в Ню Йорку — рішальна зустріч української футбольної команди, **з польським партнером гор за чемпіонат Ліґи.** Останні високі висліди Варшав Ф. Ц. в першенствах кидають додатнє світло на польських спортсменів; з другого боку, українська команда пишається чотирма перемогами над Варшав Ф. Ц. до одної прогри. — Змагання йдуть за одну ставку: **хто переможе, той стае чемпіоном й переходить до найвищої кляси східнього футбольного Союзу.**

Минулого року У. С. К. загородив дорогу Варшав й своєю перемогою 2:0 дав змогу Колумбія С. Ф. А. перейти до найвизшої кляси, яка в тому році стала чемпіоном цієї кляси. Віримо, що чеський спортовий майдан при Рендал Аве, буде в неділю виповнений по береги — українським громадянством Ню Йорку й околиці, яке своєю присутністю скріпить боевого духа наших спортсменів. Рішальний двобій, завдяки посиленій польській пропаганді, безперечно стягне велике число поляків, як це мало місце осінню на Мк Каррон Парк, коли У. С. К., в присутності понад 3000 глядачів-чужинців переміг Варшаву 4:0.

На цьому місці апелюємо до української публики — **не встрявати в будь-які інцидենти,** бо У.С.К. являється господарем змагань — і кожна посилена авантюра може у висліді принести інтервенцію „зеленого столика" ланки гор та верифікацій, яка неприхильно ставиться до української команди.

В програмі дня, слідують: першенські змагання резерв: — У. С. К. — Варшав, виступи юніорів У. С. К. (чемпіон Ню Йорку) — Бруклин Вандерерс (здискваліфікована команда) за „моральне першенство ліги юнаків" та головні змагання

У. С. К. — ВАРШАВА

в репрезентаційних складах.

Початок імпрези о год. 1-ій в полудне.

Табеля (стан 24. квітня)

	гор	точок	воріт
1. Milan F.C. Hoboken	13	23-3	48-20
2. Warshaw F.C. Bklyn	12	22-2	62-10
3. Y.C.K. — Ню Йорк	12	21-3	53-12
4. Hudson F.C. Bronx	14	12-16	31-31
5. Maccabi A.C. N. Y.	13	10-16	27-49
6. Italian S.C. Yonkers	13	8-18	24-45
7. French S. C. N. Y.	13	7-19	28-51
8. Versalite Sp. Bklyn.	14	1-27	7-72

СОВЄТСЬКА ЗБРОЯ В ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ

Лягор, Пакістан, 28 квітня. — Після опоновання Китаю, совєтська експанзія звернула свою головну увагу і силу на південний схід в центральну Азію — стверджується тут в колах західних спостерігачів. До малих країн Четрал і Дір, в трикутнику між Совєтським Союзом Сінкіянґом і Афганістаном, большевики тепер почали масово висилати своїх агентів і свою зброю, головно кріси. В цьому добачується безпосередню совєтську підготовку до відповідної „мирної акції" в Пакістані та Індії.

БОЛЬШЕВИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ

Берлін, 28 квітня. — Большевики протестують проти американського рішення щодо вишколу вояків і старшин армій країн Атлантійського Пакту в орудуванні американською зброєю. Місцевий орган совєтської армії називає це порушенням чотиро-державного договору в справі демілітаризації Німеччини.

У ФРАНЦІЇ СУДИТИМУТЬ КОМУНІСТИЧНИХ ДЕПУТАТІВ

Париж, 28. квітня. — Французька Національна Асамблея рішила вчора не встрявати в судові доходження проти двох комуністичних депутатів, заарештованих під закидом організації комуністичних заворушень в країні.

ЗВІТ

ЗІ ЖЕРТВ, НАДІСЛАНИХ ДО ЗЛ. У. А. Д. КОМІТЕТУ. (ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1950 Р.)

(Докінченя)

Елізабет, Н. Дж.: Збірка з похорону Б. Рибак в Ню Йорку, яку переслав Г. Слободян $37, Анна Тибель 5.

Нюарк, Н. Дж.: Відділ „Самопомочі" (коляда) Д. Конюх дол. 25.

Шікаґо, Ілл.: Тов. ім. М. Шашкевича, від. 55, Провидіння, чл. вкл., Е. Команишин $10. Стефан Постови, чл. вкл. $5, Іван Курилко $5, Т. Шпікула $5, Андрій Предвічний $5, М. Балагурак $5, Теодор Ткаліч $5, Петро Крисюк $5.

Джоліст, Ілл.: ПП. Й. і А. Кочан, чл. вкл. $10.

Гартфорд, Конн.: Анна Данилюк $10.

Манчестер, Н. Г.: Українсько-Американський Горожанський Клюб, М. Хромяк з каси $200, збірка $100, Михайло Семенко дол. 5.

Пурселлвил, Ва.: Василь Лузка, чл. вкл. $5.

Епаметакс, Ва.: Андрій Надяк $5.

Фридеріксбурґ, Ва.: Микита Пайкош чл. вкл. $5, жертва $5.

Свуп, Ва.: М. Карпяк $5.

Епометокс, Ва.: Петро Калинчак $5.

Лексінґтон, Ва.: Іван Ґошко чл. вкл. Ф5.

Тунстал, Ва.: Михайло Мулик $5.

$$$$

Клівланд, Ог.: Братство Св. Петра і Павла, від. 102. УНС., $ 50, Софія Григорович $5.

Ґери, Інд.: С. Нізан, збірка для воєнних сиріт $25.

Китл Фоллс, Д. С.: Данило Мацик $10.

Биґ Рок, Айова.: Роман Бабик $5.

Репід Яіті, С. Дак.: Михайло Дубей $6.

Прайор, Окла.: Л. Кобленц, чл. вкл. $5.

Бурлінгтон, Вт.: Коляда, Іван Загоруйко Ф25.

Шемрок, Текс.: Стефан Мазур, чл. вкл. $5.

Форт Ворт, Текс.: Параска Криса, чл. вкл. $5.

Джашуа, Текс.: Михайло Ґаладза, чл. вкл. $5.

Сидар Гілл, Мо.: Петро Лотоцький $5.

Зложили по Ф3: Лев Семків, Іван Гуменюк, Василь Огородник, Марія Мураль, Іван Саблечак.

Зложили по $2: Анна Маренко, М. Турчинський, Н. Дроботій, А. Дрогомірецький, Іван Макула, Петро Чайковський, А. Білічак, Д. Дахнівський, Е. Онишкевич, Д. Цибак, П. Варкун, Роман Костирка, В. Турулов, П. Меґик, В. Полтавець, Д-р А. Жуковський, У. Л. Джой, Д. Блажейовський, І. Осахло.

Зложили по $1: В. Гнатюк, В. Якомович, М. Лилак, Т. Федорчак, Н. Бедик, А. Йоколів, о. А. Кість, Н. Н., І. Личик, С. Корній, Д. Фучко, І. Дорошенко, І. Пастух, П. Вітенко, П. Дармограй, М. Цебри, М. Муращук, В. Таланчук, А. Лініцко-Заґітинець, І. Максимюк, Т. Морозовський, Г. Сенута, Н. Н., В. Граб, Д. Федчишин, М. Антончак, С. Ковальчук, В. Танчак, М. Микита, М. Поливка, Е. Гречило, М. Данкевич, П. Горбоніс, І. Кривуха, Д. Коломенський, Анди Будай, В. Стельмащук, А. Гаврик, Т. Оленченко, Софія Лазука, М. Малішевський, І. Басанський, Г. Бакай, С. Юркевич, П. Червінська, Олена Остапович, І. Лукаш, М. Макогін, Т. Грицак, Н. Ковецький.

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

Вступайте громадно в члени Українського Народнього Союзу.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 3. квітня 1950 року померла

ПАРАСКА КОВЦУНЯК,

членкиня Тов. ім Маркіяна Шашкевича, від. 94. УНСоюзу в Hamtramck, Mich. Покійна родилася 15 січня 1893 року, в селі Джурів, повіт Снятин, Західна Україна. Прибула до Америки в 1914. році.

Полишила в смутку мужа Василя і сина в старім краю, Грицько Николюк. Похована у Memphis, Mich.

В. ЇЙ П.
М. Прихітко, фін. секр.

Дня 28. березня 1950 року померла в 66. році життя

ЮЛІЯ ДОКЛЯ,

довголітна членка відділу 10 У. Н. Союзу в Ансонія, Конн. Покійна походила з села Рихвавта, пов. Горлицький, Західна Україна. Була тихої вдачі.

Полишила в смутку дві дочки замужні і двох синів: Михайла і Стефана.

Похорон відбувся 31. березня з укр. гр.-кат. церкви св. Петра й Павла на український цвинтар в Дерлі, при участи родини, приятелів, членів і знайомих.

В. ЇЙ П.
В. Глива, секр.

ДО ВИНАЙМУ

Професійні оголошення

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода".

ТАРЗАН, ч. 2333. Тарзан їде додому.

Коли товариство вийшло з тунелю, Тарзана зустрінув радісно старий начальник.

„Твої ловці не потребують більше боятися страхіття, яке ждало їх поза Тунелем Дерев" — оповістив пан джунґлів.

Тарзан настановив велетня Бронсона опікуном над Нітою й Филем і вказав їм дорогу рікою до побережжа.

Тоді щойно поспішив до колиби на деревах і до своєї подруги.